

Koetoiminta ja käytäntö

Liite 17.3.2003 60. vuosikerta Numero 1 Sivu 2

Suorakylvö kiinnostaa monella rintamalla

Laura Alakukku ja Hannu Mikkola, MTT

Kylvö suoraan sänkeen on yleistynyt. Syitä tähän ovat viljan alhainen hinta sekä tarve säästää tuotantokustannuksia ja työaika. Myös suorakylvön vaikutus peltoviljelyn ympäristökuormituksen vähentämiseen kiinnostaa sekä päättäjiä että viljelijöitä. Vuonna 2002 suorakylvettiin noin 30 000 hehtaaria ja alan ennustetaan kasvavan edelleen.

Työtehoseura teki kesällä 2002 kyselyn suorakylväjille. Sen mukaan viljelijät tarvitsevat lisätietoa kasvinsuojelusta suorakylvössä, eri maa- ja kasvilajien soveltuvuudesta suorakylvöön, kylvön ajoituksesta ja syvyydestä, siirtymävaiheen toimenpiteistä, ympäristövaikutuksista sekä suorakylvökalustosta. Näitä kysymyksiä selvitetään useissa tutkimushankkeissa. Tuloksia Kemira Agron suorakylvö- ja lannoituskokeista on julkaistu alkuvuonna 2003 Maaseudun Tulevaisuudessa. Suomen ympäristökeskuksessa on puolestaan tutkittu suorakylvön vaikutusta eroosioon ja ravinteiden huuhtoutumiseen. MTT:ssa on meneillään hankkeita, joissa tutkitaan suorakylvöön liittyviä viljelytekniisiä, taloudellisia ja ympäristöhoidollisia kysymyksiä.

Suorakylvö tarkoittaa kylvämistä suoraan esikasvin sänkeen ilman erillistä muokkausta. Alunperin suorakylvön tavoitteena on ollut, että kylvettäessä koneen vantaat rikkovat mahdollisimman vähän maan pintarakennetta. Nykyisin tarjolla on yhden ajokerran menetelmiä, joissa suorakylvökoneeseen on yhdistetty maata muokkaavia laitteita. Myös nämä menetelmät ovat suorakylvöä, kun määritelmää tulkitaan väljästi. Rajanveto eri vaihtoehtojen välillä on hankalaa, koska suorakylvökonekin muokkaa maata aina jonkin verran. Taloudellisesta näkökulmasta on tärkeintä, että kylvöön tehdyt satsaukset tuottavat lisää satoa ja parantavat sen laatua niin paljon, että satsaukset saadaan katetuiksi.

Siirtyminen suorakylvöön on suuri muutos peltoviljelyssä. Vastaavaa saa hakea kaukaa menneisyydestä. Kun erillisestä muokkauksesta luovutaan, kaikki peltoviljelyn työketjun vaiheet ja niiden ajoitus on tarkasteltava uudelleen. Kun esimerkiksi puidaan, tehdään samalla kylvöalusta seuraavalle kasville. Toisaalta suorakylvetty maa kuivuu hitaammin kylvökuntoon kuin kynnös, mikä viivästyttää kylvön aloitusta. Myös monivuotiset rikkakasvit, kuten juolavehna, voivat vaatia suorakylvössä kemiallista torjuntaa enemmän kuin kynnettäessä.

Kaavamaisuuden välttäminen ja tarveharkinta ovat työn tekemisen avainsanoja. Kunkin toimenpiteen yhteydessä on punnittava sen tarpeellisuus ja taloudellinen hyöty. Esimerkiksi maassa voi olla sadonkorjuun jälkeen syvät

pyörän urat, jotka haittaavat kylvön onnistumista. Ne on tasoitettava sänkimuokkaamalla tai muulla tavoin. Maan rakenteen ja ojituksen on oltava kunnossa, jotta viljely ilman kyntöä onnistuu. Ennen suorakylvöön siirtymistä pitää tehdä perusparannuksia sellaisilla lohkoilla, joilla on pintavesiongelmia jo kynnettäessä. Suorakylvössä maan omien prosessien merkitys rakenteen ylläpitäjänä korostuu. Lierokäytävistä, juurikanavista ja savimaiden pienistä halkeamista muodostuu suurten huokosten verkosto, joka korvaa koneellisesti tehdyt huokokset. Ojituksen on toimittava ja maan tiivistämistä on vältettävä, jotta maan biologinen muokkaus toimii.

Lisätietoja: laura.alakukku@mtt.fi, hannu.j.mikkola@mtt.fi
puh. (03) 4188 2417, (09) 2242 5225

Lisätietoa suorakylväjien kokemuksista

Työteho-seuran tekemän kirjekyselyn tulokset on julkaistu Työteho-seuran maataloustiedotteessa 8/2002 (548) ja niitä on esitelty myös Käytännön Maamiehessä 11/2002.

Lisätietoja: Markku Lätti, TTS
markku.latti@tts.fi
puh: (09) 2904 1268